

هوالمحبوب

بنیاد نخبگان

اگر بیچاره نشده بودیم، هنوز بیچاره بودیم

«تمیستوکلس»*

آغاز بهار تعلیم و تربیت امسال همراه با خبرهای امیدوارکننده در حمایت جدی‌تر از «استعدادهای درخشان» بود. درحالی که در سال ۱۳۶۶ یعنی آغاز حیات سمپاد، باید برای تنگ‌نظران - که هنوز هم حیات فکری دارند - به اثبات می‌رساندیم که حمایت از استعداد‌های درخشان این مرزوبوم، «خیانت»، «بی‌عدالتی و تبعیض» و دوری از «ارزشهای انقلاب» نیست. هرچند رهبر فرهیخته انقلاب از همان ابتدا در مقام ریاست جمهوری، جدی‌ترین حمایت را از این فکر می‌نمودند، اکنون ۱۷ سال بعد از آن تاریخ، جدی‌تر از قبل، تأسیس «بنیاد نخبگان» زیر نظر عالی‌ترین مقام اجرایی کشور را مطرح و «شورای عالی انقلاب فرهنگی» آن را تصویب می‌نمایند. به این امید که در پرتو این نگرش بنیادی، روز بروز شاهد به انزوافتن «یأس» تزییقی از سوی عوامل فکری رژیم متلاشی شده‌ای باشیم که با استقرار نظام جمهوری اسلامی در ایران، ربع قرن تلاش آنها و اربابانشان برای به زانو درآوردن این انقلاب بی‌نتیجه ماند. جنگ تحمیلی یک حادثه ساده نبود. قبل از انقلاب در سالهای دور و نزدیک در واگذاری بخشهایی

---

* Themistoceles

از میهن عزیزمان به بیگانگان و با کمک ابرقدرتهای آن زمان توسط حاکمان مزدور، تاریخ سرفرازی نداریم. اما اکنون سرفراز از «مقاومتی» که نتیجه باور و تلاش رزمندگان مؤمن میهن عزیزمان بود، آنچه را دشمن در تجزیه کشور و یا به قدرت رساندن حاکمانی ذلیل و تحقیر شده - همانها که در اطراف کشور خود شاهد به قدرت رساندن یا در قدرت ماندنشان هستیم - در نظر داشت و به خاطر آن در طول این ۲۵ سال از هر جنایتی فروگذاری نکرد، رنگ باخته می بینیم. «دانش هسته ای» ایران، ترس برجان مالکان تحمیلی قبلی ایران عزیز انداخته و رسیدن به خودکفایی بخاطر ربع قرن محاصره در کسب فن آوریهای نوین و امکانات مدرن در بعضی از فناوریهای درجه یک، ما را در مواردی در سطح ۵ یا ده کشور اول جهان قرار داده است. آنها که ما را در «بیچارگی» و «محاصره» قرار دادند، رهایی از «بیچارگی» را بدون تمایل به این امر فرار و پیمان قرار دادند و این رهایی عینیت نیافت جز به همت تلاشگران عرصه های مختلف، که ایران مستقل از نظر سیاسی را به «استقلال علمی» که رمز رهایی دائمی از قیومیت دیگران است، برساند.

جواد اژه ای